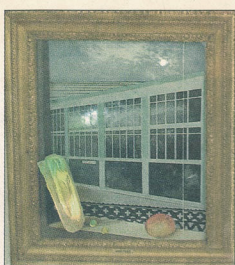

på Tändsticksmuseet visas något så ovanligt som en Einar Forseth-ställning.

Hans Frode på Galleri Bergström.

En andlig dimension

DENNA VECKA söker jag en andlig dimension i bild och form när naturen utanför exploderar sig in i den verklighet vi kallar sommar. Ett underverk att känna andakt inför. Andakt och ödmjukhet präglar **Tomas Ivarsson**s sakrala rum på Dymlingen. Hans bilder fungerar som meditationer att stanna inför och mera känna än analysera.

Dymlingen
Galleri
Bergström
Tändsticksmuseet
Galleri Kruger

Hos Bergströms finns det meditativa i **Tokiko Ishiguro**s lövmassor i tekniken origami, pappersvinkning, som effektiv kontrast till **Hans Frodes** skildring av ett rastlöst nu i neon och disparat komposition. Det andliga landar i minnesutställningen över **Einar Forseth** på Tändsticksmuseet och **Zijo Zolies** återkomst på Galleri Kruger.

Zijo gjuter nytt vin i gamla läglar i några bilder. Detta i positiv mening. Igenkännbart men ett nytt symbolspråk och mer harmonisk komposition än tidigare. Så i collage **Melankoli** med det upplösta ansiktet mot korsformen i en mjuk färgskala och i oljorna med de stängda portarna. Också hans serie med runstenar är mediativa och berättar om ett då som kanske eller kanske inte låter sig tolkas i nutiden.

TOMAS IVARSSON ett stenkast därifrån lämnar generöst tolkningen till betraktaren. Lokalen har plötsligt förvandlats till ett kyrkorum vari förmedlas samma ro som i vilken kyrka som helst. Det han strävar efter

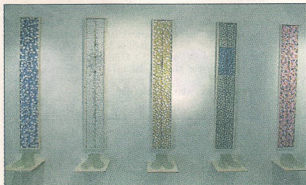
att uttrycka är den eviga frågan om livets mening, om döden, om varför. Hans utgångspunkt är klart kristen men utan att han använder de kristna symbolerna. Hans formspråk är hans eget och därför starkare än korset och liljan och det andra så välkända att det riskerar att bara flyta förbi som ett intryck bland alla andra.

I Ivarsson's bilder ställs kravet på betraktaren att själv finna kärnan. För den finns där och illustrerar konstnärens sätt att arbeta. Han poängterar själv sin ödmjukhet inför och under skapandet, ett påstående som för en annan konstnär kan upplevas som hybris men hos Ivarsson tror man på det. Det är just detta hans bilder förmedlar. Han säger också att han i sitt skapande måste vänta in en bestämd stämning, en mental förberedelsestid inför varje bild.

Men att tala om de egna bilderna är egentligen inte något han gärna gör. Han föredrar tystnaden i Goethes anda, vars uppmaning står sig gott: Bilde, Künstler, rede nicht! Det vill säga "Skapa, konstnär, tala inte!"

"Att prata för mycket är att analysera sönder" som Ivarsson uttrycker det. Positivt är att utställningen håller öppet dagligen. Här följs tiderna för Tändsticksmuseet där upphovet till Ivarsson's utställning finns hela sommaren, det vill säga Einar Forseth.

PÅ SÄTT OCH VIS blev Forseth en besvikelse men kanske var förväntningarna för stora. Han är bunden till sin tid både i sitt porträttmåleri, i sina landskap där tidsspann på 20 år inte visar någon markant förnyelse och i hans kubistiska period. Hans bilder har fått etiketten sakrala eftersom det är i många kyrkor man finner hans glasmålningar. Visst var han en duglig målare med mycken kunskap om olika tekniker men det där lilla extra söker jag förvägs efter, det meditativa att vila i.

En meditativ Tokiko Ishiguro på Galleri Bergström.

Dymlingens lokaler känns plötsligt som ett kyrkorum. Det är Tomas Ivarsson som ställer ut sina bilder.

I Bergströms avslutning på säsongen kontrasteras två skilda kulturer verkingsfullt och då främst i dekorativ mening. Hans Frode kallar sina arbeten för Neorenessans Det handlar om en kombination av måleri och glas: glasformer belysta genom en hinna av neon. Man kan se hans bilder som en lek med ljus eller med en djupare innebörd som symboler för rastlöshet och hets i vår tid.

Som kontrast Tokiko Ishiguro's bilder eller rättare installa-

tioner med jordbundna fötter i glas som förankrar det luftburna i de tusentals omsorgsfullt viktiga formerna sammansatta till en helhet. Som sägs i hennes egen programförklaring: Ensam är svag och hörs ej men gruppen existerar inte utan dess individer. En tankekedja till meditera i för en betraktare som ger sig tid.